

1 Král 19, 1.-18.

1 Achab oznámil Jezábele vše, co udělal Elijáš, že pobil všechny Baalovy proroky mečem.

2 Jezábel poslala k Elijášovi posla se slovy: "Ať bohové udělají, co chtějí! Zítřka v tento čas naložím s tebou, jako ty jsi naložil s nimi!"

3 Když to Elijáš zjistil, vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šeby v Judsku a tam zanechal svého mládence.

4 Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: "Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové."

5 Pak pod tím keřem ulehl a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: "Vstaň a jez!"

6 Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět ulehl.

7 Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: "Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!"

8 Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu.

9 Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: "Co tu chceš, Elijáši?"

10 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili."

11 Hospodin řekl: "Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem." A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl.

12 Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný.

13 Jakmile jej Elijáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: "Co tu chceš, Elijáši?"

14 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili."

15 Hospodin mu řekl: "Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomažeš Chazaela za krále nad Aramem.

16 Jehúa, syna Nimšího, pomažeš za krále nad Izraelem a Elíšu, syna Šáfatova z Ábel-mechóly, pomažeš za proroka místo sebe.

17 Kdo unikne Chazaelovu meči, toho usmrtí Jehú, a kdo unikne Jehúovu meči, toho usmrtí Elíša.

18 Ale zachovám v Izraeli sedm tisíc, všechny ty, jejichž kolena nepoklekla před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila."

Tato kniha Starého zákona vypráví poselství, které je v celé Bibli stejné – Bůh jde s námi, i když před ním utíkáme.

Je 9.století před Kristem, na trůnu Severního království je Achab. Je to nejslavnější z králů tohoto království. Vybudoval mnoho staveb. Ale nechodil s Bohem. Nikdo ze severních kmenů nechodl s Bohem, a proto byli odvedeni do asyrského otroctví, ze kterého se nikdy nevrátili.

Achab si vzal za ženu fénickou princeznu Jezábel, která přivedla do země baalismus. Achab i Izrael svým způsobem věřil, ale ve vícero bohů, aby měli zajištěn úspěch.

Eliáš vyhlásil, že nebude 3 roky pršet, což se stalo. Posílá zprávu Achabovi, aby přišel i s baalovými proroky na Karmel a aby všichni přinesli 2 oběti. Mělo se ukázat, čím Bůh je ten pravý. Oběť baalovců nevzplanula, oběť Eliáše ano, ač byla zalita vodou. Eliáš vyhlásil, že jediný a správný je Bůh Izraele. Všichni s jeho prohlášením souhlasili. Všichni baalovi proroci byli zabit, Eliáš se na tom zřejmě podílel.

Jezábel vzkázala Eliášovi, že to co udělal on jejím prorokům, udělá ona jemu. Eliáš se polekal a utekl na poušť. Pod trnitým keřem chtěl zemřít. Eliáš, ten veliký prorok, podle jehož slov se děje, jeden z nejmocnějších proroků, utíká a chce zemřít. Teprve na poušti mluví k Hospodinu, dříve ne. Usnul zde. Probudil ho posel boží, který mu donesl jídlo a pití. Eliáš se posilnil a znovu usnul. Znovu se objevil posel boží a opět vybízí Eliáše k jídlu, pití a říká mu, že ho čeká dlouhá cesta. Eliášovi nebylo řečeno kam má jít. Šel 40 dní a 40 nocí na horu Oreb. Jak to, že šel právě tam? Jistě se ptal Boha – proč? Proč nezasáhneš, proč mi neodpovídáš? Na hoře vejde do jeskyně a usne. Hospodin promluvil – co tady chceš? Eliáš začal ňukat, jak je pronásledovaný, i když uctívá Boha, jak zůstal sám. Hospodin ho poslal na horu a znovu se ptá – co tady chceš? Eliáš znovu nařiká – proč se mi to děje, když jsem ti věrný? Hospodin znovu neodpovídá. Pošle ho zpět na poušť, aby zde pomazal dva krále a na své místo uvedl někoho jiného. A jakoby mimoděk řekne – nejsi sám, je 7000 věrných.

Proč je zapsán ve SZ tento příběh? Eliáš byl poddán stejným bídám jako my, byl jen člověkem. Ani Boží muži, kteří berou věci do svých rukou, nejsou vyjímeční. Eliáš se po celou dobu nemodlil, místo toho utekl. Ani na hoře se nemodlil, jen Bohu oznamuje své problémy. Eliáš Boží odpověď nechápe. Stejně jako my. Chceme nějakou odpověď, ale podle nás. Boží řeči nerozumíme. Hospodin odpovídá jinak, než chceme my.

Satan dostal každého z nás dostat tam, kam chce on.

Eliáš po 1. a 2. nasycení jde v síle – sice utíká, ale už poslouchá Boha. Jde kam On řekne, dělá co On řekne. V síle pokrmu šel 40dní a nocí.

Bůh má stále jiné odpovědi, než my čekáme. Někdy nás volá zpět z našich cest, jako Eliáše. Písmo nás vede k tomu, abychom se stále vraceli k Bohu. Ale Bůh jde s námi, i když my utíkáme. Dvakrát Eliáše nakrmil, to byla Jeho odpověď. Ukázal mu cestu – i to byla odpověď. Ale Eliáš to nepochopil. Stále lamentoval. Nepochodil. Proto ho Hospodin posílá pomazat krále a ustanovit nástupce. Nakonec vzal Eliáše do nebe.

Kdyby hovořil s Bohem hned, jak slyšel poselství od Jezabel, mohl si tuto cestu ušetřit. Utekl však stejně jako Jonáš. Až setkání s Hospodinem vše změní.

I když utíkáme a vzdáváme se, je Pán s námi. Vždy nám dává sílu, vždy ví, co my potřebujeme. Jen my si to myslíme jinak. Někdy se nám zdá, že Bůh přichází 5min po půlnoci. Boží čas není náš čas.